

område, først og fremmest er metoder som oplysning, ansvar, forbud, vejledninger osv., hvorimod vi ikke er tilhængere af en generel godkendelsesordning.

Det siger sig selv, at vi er tilhængere af en generel godkendelsesordning, når det f.eks. drejer sig om pesticider, og på lignende områder kan vi også godt forestille os det, men ellers tror jeg bare, vi ville skabe en falsk tryghed og have et enormt ressourceforbrug, uden at det gav os yderligere sikkerhed.

Jeg vil gerne slutte med endnu en gang at gentage mit løfte om, at vi senere på året gør dette spørgsmål til en hovedsag. Jeg synes, der er masser af gode ideer i SF's beslutningsforslag, og vi vil meget, meget gerne drøfte det her videre, både med hensyn til, hvordan vi gør en mere effektiv dansk indsats, og hvordan vi kan styre ressourceindsatsen på dette område.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Når jeg tager en kort bemærkning her fra starten og ikke venter, til jeg svarer til sidst, er det, fordi jeg synes, at en del af ministerens argumentation bygger på en mistolkning af, hvad der står i vores beslutningsforslag.

Der står i vores beslutningsforslag om positivlister, at det er inden for udvalgte anvendelsesområder, og det kommer ministeren jo overhovedet ikke ind på i sin afvisning. Jeg forstår i hvert fald ikke, at vi skal have en diskussion, hvor vi siger, at det er soleklart med pesticider – det siger sig selv, at de skal godkendes – men at det åbenbart ikke er soleklart, at der inden for husholdningsområdet, inden for elektronikområdet, inden for tekstilområdet er noget, der ikke skal godkendes.

Det forstår jeg simpelt hen ikke. Jeg vil bare her fra starten sige, at hvis det bygger på en misforståelse, vil jeg håbe, at de andre ordførere i hvert fald læser, hvad der står i forslaget.

Lis Greibe (S):

Vi har på vor jordklode et begrænset antal grundstoffer, men antallet af kombinationsmuligheder er utallige. Vi opfinder nye kemiske sammensætninger, og mange af dem bruges der blot løs af til fremstilling af produkter, uden at man kender de langtrækkende konsekvenser til bunds.

Dagligt udsættes vi for tusindvis af kemiske stoffer, og mange af disse er giftige. Da det er urealistisk uden dokumentation blot at forbyde

alle kemiske stoffer, er kunsten at få fastsat grænseværdier, som muliggør, at vi kan udnytte stoffernes tekniske fordele og samtidig undgå risici.

Allerede så langt tilbage som i 1980 registrede EU mere end 100.000 kemiske stoffer, og markedsføringen er stort set fri. Da der opfindes nye kemiske stoffer i et rasende tempo, er tallet i dag mange gange større.

Selv om vi gang på gang bliver konfronteret med nye skadelige følgevirkninger af kemiske stoffer, som har været i brug i mange år, går det langsomt med at udvise mere ansvarsbevidsthed med hensyn til ønske om indpasning af nye kemiske stoffer.

Det er desværre nødvendigt at bruge flere og flere ressourcer på en form for kemisk miljøpolitiarbejde: forbud, kontrol, krav om åbenhed, mærkning, udfasningsplaner, overvågning osv. Der er sørgeligt mange grunde til at være sig fuldt bevidst om det ansvar, også vi politikere har i den sammenhæng.

Vi har i det danske Folketing ofte diskuteret styring af og kontrol med kemiske stoffer. Forespørgsler, beslutningsforslag, redegørelser ligger som perler på rad gennem de senere år, og dagens beslutningsforslag overlapper disse og forlænger kæden.

Socialdemokratiet er meget enig med SF i, at styring af kemikalieområdet er en af tidens største udfordringer, og vi er meget tilfredse med, at emnet holdes varmt. Vi kan ikke for ofte skærpe opmærksomheden om indsatsen mod kemikalietryk.

Regeringsgrundlaget fra marts 1998 pointerer også tydeligt nødvendigheden af en forstærket indsats mod miljøfarlige kemikalier. Miljøministeren har tilkendegivet, at der i ministeriet arbejdes med et oplæg til en samlet strategi på området, og i den sammenhæng er det af SF fremlagte beslutningsforslag i høj grad en inspirationskilde.

Miljøstyrelsens nye redegørelse opstiller en række konkrete initiativer for perioden 1998-2002 med det overordnede mål at styrke udviklingen og afsætningen af renere produkter, så den samlede miljøbelastning fra produktion, brug og bortskaffelse af produkter reduceres.

Med basis i denne, med løftet fra ministeren om et oplæg til en samlet strategi og med viden om, at emnet i høj grad har ministerens bevågenhed, vil vi ikke i dag gå ind i en debat om det konkrete beslutningsforslag nr. B 44.